

SID

بلاگ مرکز اطلاعات علمی

کارگاه‌های آموزشی

سرویس ترجمه تخصصی

فیلم‌های آموزشی

کارگاه‌ها و فیلم‌های آموزشی مرکز اطلاعات علمی

آشنایی با پایگاه‌های اطلاعات علمی بین‌المللی و ترفندهای جستجو
 کارگاه آموزشی

کاربرد نرم افزار SPSS در پژوهش
 کارگاه آموزشی

برپویزی نویسی
 کارگاه آموزشی

کاربرد نرم افزار End Note در استنادهای مقالات و متون علمی
 کارگاه آموزشی

صدور گواهینامه نمایه مقالات نویسنده‌گان در SID

رابطه‌ی مصرف بهینه‌ی کود و تولید محصولات کشاورزی سالم (مقاله مروری)

محمد جعفر ملکوتی^۱

چکیده

بر اساس بررسی‌های به عمل آمده و با توجه به رتبه‌ی بسیار پایین بهداشت سلامت در جامعه‌ی ایران در بین کشورها، وجود سوء تغذیه در ایران محرز است. به رغم آن که بیش از ۸۵ درصد مردم کشور سیر می‌باشند، لیکن، حدود ۹۰ درصد به نحوی دچار گرسنگی سلولی هستند. زیرا تولید کنندگان محصولات کشاورزی توجهی به مفهوم امنیت غذایی ندارند. براساس آخرین اطلاعات جمع‌آوری شده از چند استان، حدود ۸۶/۵ درصد کودهای مصرفی در کشور به اوره و سوپرفسفات تریپل اختصاص یافته است. این موضوع عملاً زنگ خطری برای تولید محصولات کشاورزی سالم و تهدیدی برای امنیت غذایی کشور می‌باشد. هم‌اکنون بیش از ۷۰۰۰ میلیارد ریال یارانه عمدتاً به کودهای نیتروژنی و فسفاتی پرداخت می‌شود. در حالی که باید توجه داشت که اولاً کارآیی این دو کود به دلایل مختلف از جمله سوء مدیریت در یارانه‌ی کودها، پایین است و ثانیاً مصرف این کودها به دلیل این‌که باعث تجمع نیترات (NO_3^-) و کادمیم (Cd) در محصولات کشاورزی می‌شوند، نقش چندان مثبتی در تولید پایدار و سلامت جامعه ندارند. پرداخت چنین یارانه‌ی سنگینی تنها به این دو کود باعث شده که کشاورزان علاوه بر مصرف بی‌رویه و هدر دادن این دو کود در کشور، چندان رغبتی به استفاده از دیگر کودها، به ویژه کودهای زیستی، آلی و ریزمغذی نداشته باشند. حال آن‌که مصرف کودهای اخیر، افرون بر سازگار بودن با محیط زیست، نقش بسیار مثبتی بر سلامتی انسان دارند. بنابراین، در مقطع کنونی مدیریت علمی تولید و مصرف انواع کودها امری اجتناب‌ناپذیر است، تا به‌توان از طریق اصلاح ساختار تولید- مصرف بهینه‌ی کود و تولید محصولات کشاورزی سالم، سطح سلامت جامعه را ارتقاء داد. از طرف دیگر وجود رابطه‌ی مثبت بین مصرف بهینه‌ی کود و تولید محصولات کشاورزی سالم وجود دارد. لذا، مسئولین امر باید این اصل مهم را در تامین مقدار، زمان استفاده و نوع مناسب کودها در تولید محصولات کشاورزی در عمل رعایت و نسبت به جلوگیری از سوزاندن بقاوی‌گیاهی، رعایت اصول مصرف بهینه‌ی کودی، غنی‌سازی محصولات کشاورزی در مزرعه، مدیریت علمی تولید و مصرف انواع کودها، تصویب آین نامه‌ی ضوابط ب ماده‌ی ۶۱ قانون برنامه‌ی چهارم توسعه، جلوگیری از ورود کودهای فسفاتی دارای بیش از ۲۵ میلی‌گرم در کیلوگرم کادمیم، حذف یارانه از کودهای نیتروژنی و فسفاتی و اختصاص آن به کودهای زیستی، آلی، ریزمغذی و گوگردی به منظور افزایش عملکرد، بهبود کیفیت محصولات کشاورزی و تولید محصولات سالم، اقدام نمایند.

واژگان کلیدی: سلامت خاک، مصرف بهینه‌ی کود، تولید محصولات کشاورزی عاری از نیترات (NO_3^-) و کادمیم (Cd) و ارتقای سطح سلامت جامعه.

مقدمه

می‌باشد. لیکن، در حال حاضر بیش از ۸۶ درصد از کودهای مصرفی کشور را کودهای نیتروژنی و فسفاتی تشکیل می‌دهد.

از اواسط دهه‌ی ۸۰، مصرف بهینه‌ی کود به دلایل متعددی رعایت نگردید. به طوری‌که در سال زراعی ۱۳۸۶-۸۷ تقریباً به غیر از اوره و سوپر فسفات تریپل، کود دیگری در اختیار تولید کنندگان بخش کشاورزی گذاشته نشده و نسبت کودی که می‌بایست در راستای نیل به تولید پایدار به صورت (ریزمغذی) ۴ درصد + (گوگرد) ۴۰-۵۰+۴۰. (ریزمغذی) ۰ درصد + (گوگرد) ۵۵-۸+۵۰ افت پیدا نمود. با توجه به نتایج تحقیقات محققین، مصرف کود در کشور به جای مقادیر جدول ۱، باید مطابق جدول ۲ باشد (ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۷).

راه تولید محصولات سالم و عاری از آلاینده‌های مهمی نظیر نیترات (NO_3^-) و کادمیم (Cd) از مصرف بهینه‌ی کود می‌گذرد. یعنی باید مصرف کود را در کشور بهینه و مطابق با برداشت گیاه نمود تا امکان تولید محصولات کشاورزی سالم با سهولت بیشتری فراهم گردد. بی‌گمان یکی از اصول اولیه‌ی تولید پایدار، ارتقای کیفی خاک از بعد حاصلخیزی و برگداندن مجدد عناصر غذایی جذب شده توسط گیاهان به خاک می‌باشد که متأسفانه در برنامه کودی کشور نادیده گرفته شده است (بایبوردی، ۱۳۸۵). در حالی که نسبت جذب عناصر غذایی از خاک عمدتاً به صورت (B) $(\text{Cu}) + ۰/۰.۵$ + $۰/۱۰$ $(\text{Mg}) + ۰/۵۰$ $(\text{Fe}) + ۰/۳۰$ $(\text{Mn}) + ۲۰$ $(\text{Zn}) - ۱۵$ $(\text{N}) - ۱۵$ $(\text{P}) - ۸۰$ $(\text{K}) - ۳۰$ $(\text{S}) - ۳۰$ (Ca)

جدول ۱- تشدید سال به سال مصرف نامتعادل کود و مقایسه‌ی نسبت‌های کودی در یک دهه‌ی گذشته در کشور *

کود	سال (year)	2009 (1000ton)	2008 (1000ton)	2007 (1000ton)	2006 (1000ton)	2005 (1000ton)	2000 (1000ton)	
کودهای نیتروژنی	کودهای فسفاتی*		2050	2400	2572	2605	2060	1800
کودهای پتاسیمی	جمع**		930	1100	1006	1094	780	600
جمع*	نسبت‌های کودی		115	250	410	376	255	400
			3100	3750	4300	4575	3520	2800
			100-45-6	100-40-10	100-37-16	100-38-15	100-40-14	100-40-20

* به دلیل انشتگی فسفر در خاکهای زراعی کشور، مصرف کودهای فسفاتی باستی سالانه حداقل ۵۰ درصد کاهش و در مقابل به مصرف کودهای گوگردی تا حد کودهای فسفاتی افزوده شود به عبارت دیگر تحویل کودهای فسفاتی حتماً بر اساس آزمون خاک انجام گیرد، در غیر این صورت بارانه آن حذف گردد.

** در حالی که مصرف کودهای فسفاتی و نیتروژنی روز به روز افزوده می‌شود، ولی متناسبانه خبری از مصرف کودهای ریزمغذی و زیستی نمی‌باشد. چه نسبت متعادل پیشنهادی برای خاکهای آهکی کشور (ریزمغذی‌ها) $(\text{Kodhehaye Googard}) ۴۰ + ۵۰ - ۱۰۰ - ۴۰$ می‌باشد.

جدول ۲- نیاز کودی بهینه (آرمانی) سالیانه برای کشور در مقطع کنونی

نام کود	مقدار (هزار تن)	نام کود	مقدار (هزار تن)	مقدار (هزار تن)
۱- کود کامل زراعت (بسته‌بندی خاکستری)*	۵۸۰	۱۶- ساری کود (گوگرد کشاورزی) گرانوله	۱۵۰	
۲- کود کامل باغبانی و اراضی شور (بسته‌بندی سبز)	۱۰۰	۱۷- گوگرد آلی گرانوله	۱۵۰	
۳- کود کامل کود آبیاری (بسته‌بندی آبی)	۲۰	۱۸- کلرور کلسیم خوارکی	۱۰	
۴- اوره	۱۳۰۰	۱۹- سولفات مضاعف پتاسیم منیزیم معدنی	۲۰	
۵- نیترات فسفات آمونیوم	۲۰۰	۲۰- سولفات منیزیم	۲۰	
۶- سولفات آمونیوم	۱۰۰	۲۱- کائینیت معدنی (KCl Mg SO ₄ .3H ₂ O)	۱۰	
۷- اوره با پوشش گوگردی محتوی روی (SCU+Zn)	۳۰۰	۲۲- سولفات روی گرانوله (۲۸ درصد روی)	۵۰	
۸- سوپرفسفات تربیل (TSP)	۲۵۰	۲۳- کود کامل میکروی معدنی گرانوله	۲۰	
۹- فسفات آمونیوم (MAP و DAP)	۲۵۰	۲۴- سولفات آهن (فرو)	۵۰	
۱۰- سوپرفسفات ساده (SSP)	۲۰۰	۲۵- سولفات منگنز	۳۰	
۱۱- کود میکروبی فسفاتی گرانوله	۱۰۰	۲۶- اسید بوریک	۲۰	
۱۲- بیوفسفات طلایی گرانوله	۱۰۰	۲۷- سولفات مس	۱۰	
۱۳- کلرور پتاسیم (MOP)	۲۰۰	۲۸- کودهای بیولوژیک **	۲۰ میلیون بسته	
۱۴- سولفات پتاسیم (SOP)	۱۵۰	۲۹- کود آلی (ضایعات شهرداری و کشاورزی)*	۵۰۰	
۱۵- بیوگوگرد آلی گرانوله	۱۰۰	جمع کل	۴۵۵۰	

* برای اثربخشی هر چه بیشتر کودهای کامل و افزایش کارایی، پیشنهاد می‌شود برای محصولات رامبردی، کود کامل مخصوص تهیه شود.

** کودهای بیولوژیک و آلی جزو جمع کل به حساب نمی‌آیند.

به پایین‌تر از حد استاندارد قابل قبول یعنی ۲۵ کاهش داده شد (Gibson, 1998).

بر اساس گزارش‌های آزمایشگاه‌ها از وضعیت آزمون خاک، تجمع بیش از حد فسفر در خاک‌های سطحی اراضی کشاورزی ایران رخ داده است. این موضوع بیانگر مصرف بیش از حد کودهای فسفاتی می‌باشد. برخی از عواقب مصرف بی‌رویه‌ی کودهای فسفاتی را می‌توان کاهش عملکرد ناشی از نسبت بالای فسفر به روی و یا فسفر به آهن، تجمع بور، مولیبدن و کادمیم در بافت گیاهی، مسمومیت فسفری گیاه، کاهش پروتئین دانه‌ی گندم و کاهش بازارپسندی بعضی از محصولات کشاورزی دانست. همچنین، ورود ذرات خاک حاوی فسفر زیاد به دریاچه‌های آب شیرین پشت سدها باعث خودپروری (یوتروفیکالسیون) و در نتیجه آلودگی دریاچه‌ها می‌گردد. بنابراین، از به کار بردن بی‌رویه‌ی کودهای فسفاتی جلوگیری شده و فقط در مزارعی که

نتایج تحقیقات نشان داد که با مصرف نامتعادل کودها بهویژه زیاده‌روی در مصرف کودهای نیتروژنی و فسفاتی در انواع سبزی و صیفی، علاوه بر افزایش تجمع NO₃ و Cd در آنها، از غلظت ویتامین C تا حد ۲۶ درصد کاسته می‌شود. لیکن، با رعایت اصول مصرف بهینه‌ی کود بهویژه مصرف سولفات پتاسیم و سولفات روی، علاوه بر بهبود کیفیت و خوش خوارکی، به غلظت ویتامین C تا حد ۲۰ درصد افزوده می‌گردد (ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۳؛ Malakouti and Welch, 2003؛ Bybordi, 2006). همچنین، با مصرف بهینه‌ی کود، نسبت مولی اسید فیتیک به روی (PA/Zn) که شاخص قابلیت جذب بودن عناصر غذایی در سیستم گوارشی بدن است (گزارش سازمان بهداشت جهانی (W.H.O)), در دانه‌ی گندم از مقدار بیش از ۵۰ در روش کوددهی سنتی (اوره و فسفات)،

تغذیه‌ی گیاه که عمدتاً با مصرف بهینه‌ی کودها بهویژه، کودهای ریزمغذی، زیستی و آلی در مزرعه تحقق می‌یابد، علاوه بر افزایش کمی و کیفی محصولات کشاورزی، کمبودها برطرف شده، وضعیت تغذیه‌ای مردم اصلاح و به دلیل افزایش ایمنی بدن، نیاز به انواع داروها در کشور به‌طور چشمگیری کاهش می‌یابد. با انجام این امر مهم که از طریق تغییر در سیستم یارانه‌ای کودها با هزینه‌ای بسیار اندک قابل تحقق می‌باشد، علاوه بر صرفه‌جویی ارزی، اشتغال وسیعی در کشور از طریق راهاندازی مجدد کارخانه‌های تعطیل شده تولید کودهای زیستی، آلی، شیمیایی و ریزمغذی، ایجاد می‌گردد (ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۷). همین مطالب را Sanchez و Swamanathan در سال ۲۰۰۵ در مقاله‌ای با عنوان گرسنگی در آفریقا، رابطه‌ی مردم بیمار با خاک‌های بیمار بیان داشتند. آنها همچنین دریافتند که همبستگی تنگاتنگی بین ناباروری خاک‌های زراعی و کمبود غذا در آفریقا وجود دارد. ایشان، بحران بیماری خاک را فاجعه‌ای بی‌سر و صدا خواندند که سبب تشدید سوء تغذیه در این قاره شده است. برای حل این مشکل لازم است ابتدا خاک را که منبع اصلی برای حیات بشری است، خوب بشناسیم و برای خودکفایی و تأمین سلامت جامعه، کیفیت خاک و سلامت خاک را افزایش دهیم. چه، حفظ کیفیت خاک بدون رعایت اصول مصرف بهینه‌ی کود، بی‌معنا خواهد بود. بنابراین، بایستی با تلاش شبانه‌روزی از خاک‌های کشور صرفنظر از نوع مالکیت یا کاربری، مانند مرزهای کشور از آنها پاسداری نمود تا هم امکان ایجاد یک کشاورزی پایدار را فراهم ساخت و هم از فروپاشی آن که به بیابان‌زایی، زوال اقتصادی و مهاجرت اجباری روستاییان منجر می‌شود، جلوگیری نمود. در هر حال، مسئولیت نگهداری و پایش از منابع کشور صرفنظر از وجود یا فقدان قوانین لازم بر عهده‌ی افراد جامعه است.

نتایج آزمون خاک نیاز به کود فسفاتی را مشخص کرده باشد، باید مصرف شوند (کریمیان، ۱۳۷۷؛ ملکوتی، ۱۳۷۵؛ ملکوتی، ۱۳۷۹؛ ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۷ و ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۹).

در دهه‌ی ۱۳۷۰ با انجام یک دهه تحقیقات در گستره‌ی وسیع (از گلخانه تا مزرعه) در بیش از ۵۰۰۰ طرح تحقیقاتی و تحقیقی- ترویجی، نقش مثبت و معنی‌دار مصرف بهینه‌ی کود در افزایش کمی-کیفی محصولات کشاورزی، نیل به خودکفایی و پایداری در تولیدات کشاورزی به‌رغم چیرگی خشکسالی در این مدت نشان داده شد. همچنین، فرمول کودی کشور از ۱۱۱ (N) - 100 (P_2O_5) - 03 (K_2O) + 0% (Micro) به + 100 (N) - 50 (P_2O_5) - 24 (K_2O) + 10 (S) (Micro) ۱.۵% بهبود یافت. با اعمال مصرف بهینه‌ی کود در مزارع و باغها، افزون بر افزایش ۲۵ درصدی در عملکرد، کیفیت محصولات کشاورزی نیز ارتقاء یافت. علاوه بر این، اثبات گردید که ارتقای سطح سلامت جامعه بستگی شدیدی به کیفیت تولیدات کشاورزی داشته و بدین ترتیب شعار وزارت کشاورزی از «افزایش عملکرد» به «افزایش عملکرد، بهبود کیفیت و ارتقای سطح سلامت جامعه» تغییر یافت (ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۷).

تحقیقات انجام شده ثابت نمود، که رابطه‌ی بسیار معنی‌دار بین خاک سالم، گیاه سالم و انسان سالم وجود دارد و منشأ اکثر کمبودها و بیماری‌های انسانی به سوء تغذیه (سونامی خاموش) ارتباط دارد. در حال حاضر، تغذیه‌ی نامتعادل گیاهی، منجر به سوء تغذیه در جامعه گردیده و از علایم آن می‌توان به ریزش مو، بداخلاقی، سرماخوردگی‌های مزمن، کم حوصلگی، خستگی مفرط، پوکی استخوان، پوسیدگی دندان، کوتاهی قد، افسردگی، کم خونی، ایمنی پایین بدن و سلطان دستگاه گوارش اشاره نمود. با بهبود

خاک‌های منطقه و بالا بودن سطح آب زیرزمینی در مناطق مختلف استان و جنگ‌های به‌وقوع پیوسته در منطقه و آلودگی‌های احتمالی ناشی از کاربرد جنگ‌افزارهای نظامی سبب افزایش این آلاینده در خاک و بذر شده است.

تحقیقات ۳۰ ساله‌ی نگارنده، همکاران و دانشجویان سخت کوشم در اقصی نقاط کشور که در بیش از ۱۵۰۰ کتاب، مقاله، نشریه و گزارش به چاپ رسیده، نشان داد که اگر فرآیند غنی‌سازی محصولات کشاورزی در مزارع و باغ‌ها انجام گیرد و مصرف نان سبوس‌دار غنی‌شده بین عموم رایج گردد، نه تنها رتبه‌ی بهداشتی کشور تا حد ۵۰ درصد اصلاح خواهد شد، بلکه به شادابی جامعه نیز از طریق سیرشدگی سلولی (رفع گرسنگی سلولی) افزوده شده و در نهایت موجب خشنودی تولیدکنندگان بخش کشاورزی، مصرف کنندگان و رضایت خداوند متعال خواهد گردید (ملکوتی، ۱۳۸۷ الف و ب). در مقاله‌ی حاضر پس از بیان مقدمه و نقش مصرف بهینه‌ی کود در تولید پایدار و امنیت غذایی، مدیریت کیفیت خاک، پی‌آمدگاهی ناگوار استمرار مصرف بی‌رویه‌ی کودهای نیتروژنی و فسفاتی وارداتی بر سلامت جامعه و روش‌های کاهش غلظت آلاینده‌های مهم در محصولات کشاورزی همراه با پیشنهادهای قابل اجرا تشریح خواهد شد.

۱- مدیریت کیفیت خاک

به دلایل متعددی از جمله (۱) کمبود موادآلی، ماهیت خاک‌های زراعی که (عمدتاً آهکی می‌باشند)، بی‌کربناته بودن آب آبیاری، استمرار در مصرف نامتعادل کودها و عدم رواج مصرف کودهای ریزمغذی، افراد جامعه‌ی ما عمدتاً بهنحوی دچار کمبود عناصر غذایی به ویژه ریز مغذی‌ها می‌باشند. حل این مشکل نیاز به شناخت صحیح از خاک دارد. برای خود کفایی و تأمین سلامت جامعه، باید کیفیت خاک و یا سلامت خاک را افزایش دهیم. (۲): جلوگیری از انحطاط شرایط فیزیکی خاک مخصوصاً جلوگیری از تغییر منحنی رطوبتی خاک، افزایش درصد

زیرا، هر هکتار خاک کشاورزی، کارخانه‌ای بدون دودکش بوده که با اعمال مدیریت مدرانه برای همیشه می‌تواند در چرخه‌ی تولید باقی مانده و نیاز مواد غذایی Sanchez and (Swaminathan, 2005).

ملکوتی و همایی (۱۳۸۳)، ملکوتی و همکاران (۱۳۸۷) و جعفرنژادی (۱۳۸۹) در مطالعات خود به این سوال که چرا در محصولات کشاورزی تجمع آلاینده‌ی کادمیم (Cd) رو به افزایش است؟ چنین پاسخ دادند چند عامل زیر در افزایش غلظت کادمیم در محصولات کشاورزی به‌ویژه دانه‌های گندم در خوزستان موثر می‌باشند: شوری نسبی بالای خاک (غلظت بالای کلر) باعث افزایش تشکیل کمپلکس کلر-کادمیم در خاک می‌گردد، وجود کارخانجات فولاد، لاستیک سازی، باطری سازی، استخراج نفت و گاز و پالایشگاه‌ها سبب انتشار کادمیم در فضای شده و در نهایت وارد جو منطقه می‌شود؛ بالا بودن درصد کربنات کلسیم معادل در خاک‌های خوزستان (بیش از ۴۰ درصد) باعث کاهش شدید میزان فسفر قابل استفاده گردیده است. در نتیجه افزایش مصرف کودهای فسفاتی حاوی کادمیم به منظور تامین فسفر خاک، سبب افزایش کادمیم موجود در خاک شده است، کمبود شدید روی (Zn) در خاک‌های زراعی استان، با توجه به مشاهدت شیمیابی عنصر روی و کادمیم، کشت ارقام گندم دوروم نسبت به ارقام نان که توانایی جذب کادمیم بیشتری را دارند، اعمال مدیریت و تناوب زراعی مختلف از جمله تناوب برنج - گندم که سبب افزایش حلایت کادمیم و جذب آن برای گندم شده است و برخی از ویژگی‌های خاک نظری pH، ظرفیت تبادل کاتیونی و مواد آلی قادر هستند بر افزایش حلایت کادمیم خاک تاثیرگذار باشند. در پژوهش اخیر مشخص شده است که کادمیم قابل جذب در خاک با خصوصیات فوق رابطه‌ی معنی‌دار دارد. وجود ترکیبات و سنگ‌ها و مواد اولیه‌ی مادری حاوی کادمیم با توجه به رسوی بودن

قاراً گیرد. کیفیت خاک از طرق مختلف، مخصوصاً افزایش میزان مواد آلی، کمپوست و کودهای زیستی و غیر قانونی نمودن سوزاندن بقایای گیاهی در مزارع کشور بهبود خواهد یافت (ابراهیمی و همکاران، ۱۳۸۴؛ ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۴).

۲- پی‌آمدۀای ناگوار استمرار مصرف بی‌رویه‌ی کودهای نیتروژنی و فسفاتی وارداتی بر سلامت جامعه

در حال حاضر در اکثر محصولات کشاورزی تجمع NO_3 و Cd به دلیل استمرار مصرف نامتعادل کودها به ویژه زیاده‌روی در مصرف کودهای نیتروژنی و فسفاتی یارانه‌ای، بسیار بیشتر از حد مجاز است. در سه سال گذشته مصرف کودهای شیمیایی نامتعادل‌تر شده است. مصرف دو کود اوره و سوپر فسفات تریپل به حدی شدیدتر شده که حتی تولید و مصرف کود کندرهای اوره با پوشش گوگردی (SCU) متوقف گردیده است. همچنین، در جایی که امکان تولید و مصرف کودهای فسفاتی تولید داخل نظری بیوفسفات طلایی محتوی روی، میکروبی فسفاتی و سوپر فسفات ساده با استفاده از خاک فسفات تولید داخل که عاری از Cd می‌باشد، وجود دارد. مصرف بی‌رویه‌ی سوپر فسفات‌تریپل وارداتی که محتوی حداقل ۳۰ میلی‌گرم در کیلوگرم Cd می‌باشد، مقدار قابل توجهی Cd را با دست خود کشاورزان، وارد چرخه‌ی تولید نموده است.

از طرفی دیگر زیادی مصرف اوره یارانه‌ای ارزان قیمت، سبب کاهش عملکرد هکتاری، هدر رفت سرمایه، تجمع نیترات، آلودگی‌های زیست محیطی (طبق مستندات موجود برخی از مولدهای کشاورزی در هر هکتار بالغ بر یک تن اوره و چه بسا همین مقدار نیز سوپر فسفات تریپل در مزارع خود برای تولید محصول، مصرف می‌نمایند) گردیده است (ملکوتی، ۱۳۸۱؛ ملکوتی، ۱۳۸۷ الف و ب؛ Malakouti *et al.* 2009).

موادآلی خاک از طرق مختلف از جمله غیرقانونی نمودن سوزاندن کاه و کلش و زیر خاک کردن بقایای گیاهی، جلوگیری از افزایش عناصر سنگین به خاک بهوسیله‌ی کنترل کیفی کودهای فسفاتی وارداتی و سولفات روی از نظر Cd ، کنترل فرسایش و کاهش مقدار آن تا حد ۴-۶ تن در هکتار، تأمین محیط زیست مناسب برای زندگی مطلوب موجودات زنده خاک، حذف اصطلاح تن در هکتار و جایگزینی آن با تن در مقدار بذر مصرفی، کیلوگرم محصول تولیدی بهازای هر کیلوگرم کود مصرفی و کیلوگرم محصول تولیدی بهازای هر متر مکعب آب مصرفی (بایبوردی، ۱۳۸۵؛ بلای، ۱۳۸۲ و ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۴) سوزاندن بقایای گیاهی پس از برداشت محصولات کشاورزی، یکی از اقدامات نادرستی است که کیفیت خاک را به طور جدی تهدید می‌نماید. محققان تغییرات دو نوع ویژگی خاک (ماده‌ی آلی و وزن مخصوص ظاهری) را بعد از ۷ سال سوزاندن بقایا و کاه و کلش باقیمانده در مزرعه‌ی گندم بررسی و نشان دادند سوزاندن مزرعه، سبب کاهش ماده‌ی آلی خاک و سوزاندن مزرعه، سبب کاهش ماده‌ی آلی خاک و جمعیت بیولوژیکی خاک شده است. محققین اثبات نمودند که جرم ویژه‌ی ظاهری خاک نیز به طوری معنی‌دار پس از سوزاندن مزرعه افزایش یافته که باعث ایجاد مشکلاتی در نفوذ آب و هوا در خاک و نفوذ ریشه می‌گردد. بنابراین، توجه به کیفیت و برای داشتن کشاورزی پایدار اجتناب‌ناپذیر می‌باشد (ابراهیمی و همکاران، ۱۳۸۴). اثرات زیان‌بار سوزاندن مزارع پس از دروی محصول بر خصوصیات فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی خاک بسیار گسترده است. برای نیل به تولید پایدار، که لازمه‌ی آن ارتقای کیفیت خاک می‌باشد، می‌بایستی سوزاندن بقایای گیاهی به هر دلیلی ممنوع و بقایای گیاهی به خاک برگرداننده شوند. بنابراین، برای حل مشکل سلامت جامعه لازم است، سلامت خاک که منبع تولید غذا می‌باشد، مورد توجه جدی

۱-۱-۲- اثرات سوء نیترات در محصولات

کشاورزی

با مصرف بیش از نیاز کودهای نیتروژنی، علاوه بر صدمات متعددی که قبلاً بدان اشاره شد، شیوع بیماری‌ها و آفات در مزارع، برهم خوردن رابطه‌ی بین عناصر غذایی و افت کیفیت محصولات زراعی و باغی مطرح می‌باشد. در آزمایش‌هایی که بر روی گوجه‌فرنگی انجام شده، معلوم شده که بین مقدار نیترات در میوه‌ی گوجه‌فرنگی با میزان کودهای نیتروژنی مصرف شده رابطه‌ی مستقیم وجود دارد. مهم‌ترین عامل محیطی مؤثر در تجمع نیترات در گیاه، مقدار نیترات موجود در اطراف ریشه و خود گیاه است. کاربرد بیش از حد کودهای نیتراتی، به‌ویژه در یک نوبت باعث افزایش میزان نیترات قابل جذب شده و در نهایت باعث تجمع نیترات در بافت‌های گیاه می‌شود. به‌طور کلی، میزان نیترات بافت‌های گیاهانی که تحت تنش‌های محیطی دچار توقف رشد شده‌اند، نسبت به گیاهانی که در شرایط مساعد رشد کرده‌اند بیشتر است. تنش خشکی، دمای بالا، یخ‌بندان، شدت نور کم و کلیه‌ی عواملی که محدودکننده‌ی فتوسنتز و رشد در گیاه هستند، در افزایش میزان نیترات موجود در گیاه مؤثر هستند. طبق گزارش مشترک سازمان‌های WHO و خواربار و کشاورزی FAO (۱۹۹۵)، حد قابل قبول مصرف روزانه‌ی NO_3^- (ADI) تا $3/7$ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن می‌باشد. با مصرف روزانه، 370 میلی‌گرم نیترات در روز، در درازمدت، اثر سویی در سلامت مصرف کنندگان مشاهده نگردید. در سال ۱۹۹۷، کمیسیون اروپا حداکثر مقادیر مجاز آلاینده‌ها را

سوال مطرح است چرا تجمع آلاینده‌های Cd و NO_3^- در محصولات کشاورزی در دهه‌ی اخیر رو به افزایش گذاشته است؟ با نگاهی به ارقام جدول‌های ۱ و ۴ و شکل‌های ۱ و ۲، نقش مصرف نامتعادل کودها در تجمع این آلاینده‌ها مشخص می‌گردد. به عبارت دیگر منشاء آلاینده‌های Cd و NO_3^- را می‌توان مصرف بی‌رویه و بیش از نیاز کودهای نیتروژنی و فسفاتی دانست (ملکوتی، ۱۳۷۵؛ ملکوتی و همایی، ۱۳۸۳؛ ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۳؛ ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۴؛ ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۷؛ ملکوتی و همکاران، ۱۳۷۹؛ Malakouti *et al.* 2009 and Schorr, 1997).

۱-۲- آلودگی‌های نیترات ناشی از مصرف

بی‌رویه‌ی کودهای نیتروژنی

تجمع نیترات در سبزی‌ها غالباً در اندام‌های مصرفی (ریشه، غده، ساقه و برگ) صورت می‌گیرد، ولی برخلاف تصور اغلب محققین مشاهده گردید در سبزی‌های میوه‌ای نظیر گوجه‌فرنگی و خیار نیز نیترات یافت می‌شود (ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۴). به دلیل انجام فعل و انفعالات فتوسنتزی در برگ‌ها و عدم حرکت نیترات از برگ به میوه، نبایستی مسئله‌ی تجمع نیترات در میوه مطرح باشد، ولی گزارش‌ها حاکی از وجود نیترات در مقادیر قابل توجهی در سبزی‌های میوه‌ای است که عمدتاً ناشی از مصرف بی‌رویه‌ی کودهای نیتروژنی می‌باشد. تجمع نیترات با میزان فتوسنتز رابطه‌ی معکوس دارد. هر عاملی که میزان فتوسنتز در گیاه را کاهش دهد، سبب افزایش غلظت نیترات در گیاه خواهد شد. با توجه به این‌که فرایند آمین‌سازی (تبديل نیترات به عامل آمینی برای سنتز پروتئین) در گیاه، انرژی خواه است (به ATP احتیاج دارد)، بنابراین هر عاملی نظیر تنش‌های محیطی که باعث تضعیف گیاه شود، به تجمع نیترات کمک می‌کند (ملکوتی، ۱۳۸۱؛ ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۳؛ ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۷؛ Malakouti *et al.* 2009).

غلظت این گازها در یک سیلوی معمولی بدون تهويه، ممکن است تا حد مسمومیت هم برسد، درصورتی که غلظت مجاز آن، ۱۵ و غلظت کشنده‌ی آن ۷۰۰ میکروگرم در گرم می‌باشد؛ گازهای مذکور یا سبب مرگ آنی شده و یا صدمات ریوی حاصله از آن به قدری شدید است که ریه‌ی شخص به‌کلی از کار می‌افتد (ملکوتی، ۱۳۸۱؛ ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۳، ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۷؛ Malakouti *et al.* 2009).

۱-۲-۳- میزان تجمع نیترات در

محصولات کشاورزی:

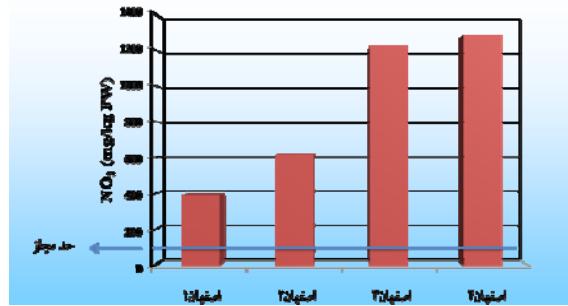
جمع نیترات در گیاهان یک پدیده‌ی طبیعی بوده و هنگامی رخ می‌دهد که میزان تجمع نیترات در گیاه بیشتر از میزان لازم آن بر اثر جذب باشد. ظرفیت تجمع نیترات به‌وسیله‌ی توان توارثی گیاه تنظیم گردیده و توسط عوامل محیطی، مدیریت، کوادرهی و عملیات زراعی تغییر می‌کند. اگر نیترات به مقدار زیاد به‌وسیله‌ی گیاه جذب شود، احیای آن به علت مصرف انرژی و مواد قندی زیاد، از رشد گیاه می‌کاهد. این یون از ریشه به طرف برگ‌ها فرستاده شده و در آنجا تجمع می‌یابد. اگر فردی ۲۵۰ گرم گوجه‌فرنگی در روز مصرف نماید، و غلظت نیترات در میوه‌ی گوجه‌فرنگی ۲۵۰ میلی‌گرم در کیلوگرم بر حسب وزن تازه باشد، تحت چنین شرایطی روزانه ۶۲ میلی‌گرم نیترات تنها از این طریق وارد بدن این فرد می‌گردد، ولی اگر همین فرد به جای ۲۵۰ گرم گوجه‌فرنگی، همین مقدار کاهو و یا اسفناج محتوی ۳ هزار میلی‌گرم در کیلوگرم نیترات بر حسب وزن تازه مصرف نماید، در چنین حالتی غلظت نیترات وارد شده به بدن این فرد، روزانه بیش از دو برابر حد مجاز خواهد بود، که مسئله‌ساز است (ملکوتی و همایی، ۱۳۸۳؛ ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۷).

در محصولات کشاورزی مشخص نمود. این کمیسیون در گزارش خود حد مجاز نیترات برای اسفناج و کاهو را ۳۰۰۰ تا ۴۰۰۰ میلی‌گرم در کیلوگرم بر مبنای وزن تازه اعلام نمود. بدیهی است این مقدار نیترات در جوامعی نظیر جامعه‌ی ایرانی که مصرف روزانه‌ی سبزی در آنها بسیار بالاتر است، خطرناک و مسئله ساز می‌باشد (ملکوتی، ۱۳۸۱؛ Malakouti *et al.* 2009).

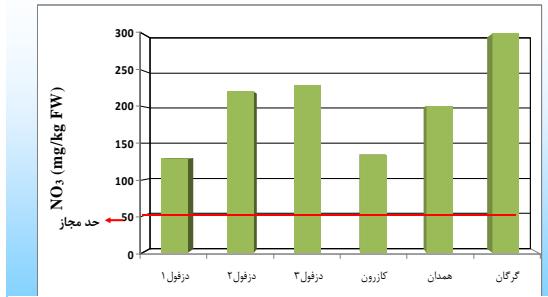
۲-۱-۲- اثرات سوء نیترات در سلامت

انسان و دام:

وجود NO_3^- در مواد غذایی از نظر کارشناسان تغذیه‌ی انسان و حیوان موضوعی حیاتی است. تبدیل نیترات به نیتریت در دستگاه گوارش، و سمیّت نیتریت حاصل، مخصوصاً در حیوانات نشخوارکننده (گاو) و نوزادان، باعث ایجاد بیماری نظیر مت‌هموگلوبینمیا می‌گردد که در آن هموگلوبین به مت‌هموگلوبین تبدیل می‌شود. در این پدیده، آهن دوظرفیتی به آهن سه ظرفیتی تبدیل و در نتیجه انتقال اکسیژن در بدن مختلط شده و حالت خفگی مخصوصاً در نوزادان بروز می‌نماید و ممکن است منجر به مرگ انسان شود. همچنین، در اثر تداوم مصرف سبزیجات و یا آب آشامیدنی محتوی NO_3^- زیاد، در داخل معده با ترکیبات آمینی تولید نیتروزآمین می‌نماید که یک ماده‌ی سمی و سرطان‌زا است. حد مجاز NO_3^- برای علوفه‌ی خشک ۰/۰۸ درصد تعیین گردیده است. عامل خفگی انسان و دام در نتیجه‌ی گازهای تخمری NO_3^- در علوفه است، زیرا وقتی علوفه‌ی حاوی مقدار زیادی NO_3^- را انبار کنند، NO_3^- احیاء شده و تولید گازهای متعدد نیتروژنی می‌نماید.

شکل ۲- غلظت بیش از حد نیترات در پیازهای تولیدی در اصفهان (شهری، ۱۳۸۷)

شکل ۱- غلظت بیش از حد نیترات در سبزه زمینی تولیدی در کشور (بازرگان، ۱۳۸۷)

مخصوصاً زمانی که همراه با شدت نور کم باشد، منجر به تجمع نیترات می‌گردد. تنش رطوبتی نیز در تجمع نیترات مؤثر است، حالت‌های زیادی از تجمع نیترات در علوفه و سمیت آنها برای دام‌ها با خشکی متناسب است. چنین تجمعی از نیترات شاید در نتیجه‌ی تنش رطوبتی باشد که موجب کاهش فعالیت آنزیم کاهش دهنده‌ی نیترات و سوخت و ساز نوری می‌شود (ملکوتی، ۱۳۸۱).

۵-۱-۲- حد مجاز نیترات در محصولات کشاورزی:

در جدول ۳، حد مجاز غلظت NO_3 در تعدادی از محصولات سبزی و صیفی (اسفناج، کاهو، کلم، کرفس، سبزه زمینی، پیاز و برخی سبزی‌های میوه‌ای نظیر خیار، گوجه‌فرنگی و غیره) نشان داده شده است. بدیهی است این مقادیر بر حسب میزان مصرف در روز قابل تغییر می‌باشد. به عنوان مثال مصرف سرانه‌ی سبزه زمینی در ایران روزانه ۱۰۰ گرم و در آلمان ۳۰۰ گرم می‌باشد؛ لذا حد مجاز نیترات در سبزه زمینی‌های تولیدی در آلمان بایستی به مراتب کمتر از سبزه زمینی تولیدی در ایران باشد (رجب‌زاده، ۱۳۸۳؛ ملکوتی، ۱۳۸۱؛ ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۷؛ Malakouti et al. 2009).

۴-۱-۲- عوامل موثر در تجمع نیترات:

به طور کلی، عوامل زیادی بر تجمع NO_3 اثر می‌گذارند که مهم‌ترین آنها عبارتند از مقدار کودهای نیتروزی مصرفی (مقدار کود، نوع کود، سرعت آزاد شدن و روش استعمال کود)، گیاه (تجمع نیترات در گیاه بستگی به گونه، رقم، قسمت‌های مختلف گیاه و نیز سن آن دارد)، عوامل محیطی (عوامل محیطی زیادی بر غلظت نیترات گیاه از طریق تأثیر بر فعالیت آنزیم کاهش دهنده‌ی نیترات و همچنین جذب نیترات، اثر می‌گذارند). عموماً نور کم، دمای زیاد و تنش‌های رطوبتی منجر به کاهش فعالیت آنزیم کاهش دهنده‌ی نیترات و افزایش تجمع آن می‌گردد. هنگامی که گیاه در معرض شدت نور کم یا روزهای کوتاه قرار گیرد، غلظت نیترات افزایش می‌یابد. غلظت نیترات در سبزی‌ها بین ساعت ۴ تا ۸ صبح در بالاترین میزان و در ۴ بعد از ظهر در کمترین مقدار می‌باشد. بنابراین، زمان برداشت سبزیجات در میزان نیترات آنها اثر قابل توجهی دارد که باید مورد توجه قرار گیرد. از عوامل محیطی دیگر می‌توان دما را نام برد که اثر آن بر روی تجمع نیترات کاملاً مشخص نمی‌باشد، اما ثابت شده است که افزایش حرارت،

با نیاز گیاهان یکی دیگر از روش‌های مفید برای کاهش میزان NO_3^- در محصولات کشاورزی است. نتایج تحقیقات متعدد در مزارع سبزی و صیفی کشور نشان داده با صرفه‌جویی در مصرف کودهای نیتروژنی (حداکثر ۴۰۰ کیلوگرم در هکتار اوره به صورت تقسیط) و همگانی کردن مصرف کودهای پتابسیمی و ریزمغذی‌ها به‌ویژه سولفات پتابسیم، سولفات روی و سولفات منگنز و اسید بوریک، ضمن نیل به افزایش عملکرد هکتاری، بهبود کیفیت، افزایش خاصیت انباری و خوش طعمی محصول، تجمع NO_3^- در اندام‌های مصرفی انواع سبزی و صیفی کاهش خواهد یافت (ملکوتی، ۱۳۷۵؛ ملکوتی، ۱۳۷۹؛ ملکوتی، ۱۳۸۱؛ ملکوتی و همایی، ۱۳۸۳؛ ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۴؛ ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۷؛ Malakouti *et al.* 2009).

۲-۲- آلدگی‌های کادمیم ناشی از مصرف

بی‌رویه کودهای فسفاتی

انباست Cd در اراضی زراعی و محصولات کشاورزی کشور به یک مشکل زیست محیطی و امنیتی تبدیل شده است. افزایش غلظت Cd در خاک باعث افزایش جذب آن به‌وسیله‌ی گیاه می‌گردد. گیاهان مهم‌ترین مسیر انتقال Cd به زنجیره‌ی غذایی انسان بوده و تجمع آن در محصولات کشاورزی موجب سمیت شده و بیماری‌های حاد و مزمن را ایجاد می‌نماید. در حال حاضر غلظت این عنصر، به دلیل مصرف بیش از حد کودهای فسفاتی در سال‌های اخیر غلظت این آلاینده در خاک‌های زراعی و باغی کشور افزایش یافته است (قهرمانی، ۱۳۸۷؛ کریمیان، ۱۳۷۷؛ گلچین و شفیعی، ۱۳۸۵؛ ملکوتی، ۱۳۷۵؛ ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۷؛ ملکوتی و همکاران، ۱۳۷۹).

۲-۲-۱- اثرات سوء کادمیم در محصولات

کشاورزی:

از علایم عمومی ناشی از جذب مقداری اضافی Cd گیاه می‌توان به کاهش و توقف رشد ریشه، چوب پنبه‌ای

۶-۱-۲- روش‌های کاهش تجمع نیترات:

یکی از روش‌های کاهش NO_3^- استفاده از ارقامی است که NO_3^- را کمتر در خود تجمع می‌دهند. به‌طور کلی، نباید اعمالی انجام داد که مانع از رسیدن نور به گیاه در روز شود. برای مثال، کشت عمودی گیاهان می‌تواند، به تجمع NO_3^- کمک می‌کند. همچنین، می‌توان در طول شب قبل از برداشت با استفاده از نور مصنوعی، از تجمع NO_3^- در گیاهان کاست و یا از کودهای کندرها و آمونیومی استفاده کرد و کود به مقداری در اختیار گیاه قرار گیرد که به آن نیاز داشته باشد و از اعمال تنש‌های رطوبتی هم باید خودداری شود. از کشت‌های پاییزه تا حد امکان، خودداری کرده، گیاهان را با فاصله مناسب کاشته و برداشت محصولات هنگام عصر انجام شود. تجمع NO_3^- در یک دوره‌ی تاریکی با شدت نور پایین انجام می‌گیرد. اگر برداشت NO_3^- سبزی و صیفی بعد از ظهر انجام گیرد، غلظت NO_3^- نسبت به صبح خیلی پایین‌تر است. یکی دیگر از روش‌های کاهش غلظت NO_3^- در اندام‌های مصرفی سبزی و صیفی، رعایت مصرف متعادل کودها بر مبنای آزمون خاک می‌باشد (ملکوتی و همایی، ۱۳۸۳؛ ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۷).

برای کاهش NO_3^- باید به کشت‌های آلی، استفاده از مواد آلی کمپوست شده و کودهای زیستی (بیولوژیک)، افزایش کارایی کودها، تقسیط کودهای نیتروژنی در طی دوره‌ی رشد گیاه الیت داد. به این ترتیب، علاوه بر جلوگیری از آلدگی منابع خاک و آب، از دسترسی ناگهانی گیاه به مقدار بیش از حد کودهای نیتروژنی ممانعت به عمل می‌آید. از دیگر راه کارهای کاهش تجمع NO_3^- استفاده از کودهای نیتروژنی کندرها نظری SCU و UF و مصرف کودهای نیتروژنی بر اساس اندازه‌گیری NO_3^- پای بوته (PSNT) و استفاده از دستگاه کلروفیل سنج می‌باشد. مدیریت جامع تغذیه‌ی گیاهی و استفاده از یک برنامه‌ی دقیق تغذیه مطابق

میلی‌گرم در کیلوگرم (بیش از ۴ برابر حد استاندارد) بوده و بدیهی است مصرف این نوع گندم‌ها سلامت جامعه را با خطر جدی مواجه می‌نماید (جدول ۴). زیادی Cd در پیاز و سبزی‌مینی تا حد ۰/۵۷ میلی‌گرم در کیلوگرم، برنج تا حد ۰/۳۵ میلی‌گرم در کیلوگرم و در سبزی‌ها از جمله اسفناج تا حد ۰/۸۷ میلی‌گرم در کیلوگرم گزارش شده است (عفونزادی، ۱۳۸۷؛ قهرمانی، ۱۳۸۷؛ ملکوتی و همکاران، ۱۳۷۹؛ ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۷).

۴-۲-۲-عوامل موثر در تجمع کادمیم در

محصولات کشاورزی:

در حال حاضر در اکثر محصولات کشاورزی تجمع Cd به دلیل استمرار مصرف نامتعادل کودها به ویژه زیاده‌روی در مصرف کودهای فسفاتی یارانه‌ای (در حال حاضر قیمت هر کیلوگرم سوپرفسفات تریپل حدود ۶۰۰ ریال ولی سولفات روی بالغ بر ۶۰۰۰ ریال می‌باشد) که از دید مصرف کنندگان به دور مانده، بسیار بیشتر از حد مجاز است.

۴-۲-۳-حد مجاز کادمیم در برخی

فرآورده‌های کشاورزی:

به منظور جلوگیری از ورود Cd به مواد غذایی، موسلات بین‌المللی، قوانین و استانداردهایی برای حد مجاز انباست Cd در مواد غذایی تعیین کردند. برای غلات دانه ریز، غلاظت ۰/۱۰ و برای سبزی‌مینی و پیاز ۰/۲۰ میلی‌گرم Cd در کیلوگرم به عنوان حد مجاز پذیرفته شده است. حد مجاز کادمیم در سبزی‌های برگی، سویا، قارچ‌های خوراکی، سبزی‌های ریشه‌ای و ساقه‌ای ۰/۲۰ میلی‌گرم در کیلوگرم وزن خشک می‌باشد. سازمان بهداشت جهانی اعلام نموده کادمیم نبایستی در هفته بیش از ۰/۵۰ میلی‌گرم مصرف گردد. این سازمان حد مجاز Cd در محصولات کشاورزی را ۰/۱۲ میلی‌گرم در کیلوگرم اعلام کرده است (ملکوتی و همایی، ۱۳۸۳؛ ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۷).

شن، صدمه به ساختمان ریشه، کاهش هدایت هیدرولیکی آب در ریشه، تداخل با جذب و انتقال طبیعی عناصر غذایی، کاهش میزان کلروفیل، کلروز برگ و اختلال در فعالیت‌های آنزیمی به ویژه آنزیم‌های دخیل در فتوسنتر اشاره نمود. زیاده‌روی در مصرف کودهای فسفاتی کادمیم‌دار باعث تجمع آن در گندم، سبزی‌مینی، پیاز و در نهایت سبب افت کیفیت انواع سبزی‌ها گردیده است.

۲-۲-۲-اثرات سوء Cd در سلامت انسان:

کادمیم آلاینده‌ی خطرناکی است که در بدن انسان تجمع یافته و از سیستم گوارشی بدن دفع نمی‌گردد. از نظر بیولوژیکی نیمه‌ی عمر آن در بدن انسان ۲۰ سال است. حد مجاز جذب Cd برای انسان ۰/۱۰ میلی‌گرم در کیلوگرم در روز است. این عنصر که از طریق مواد غذایی به بدن می‌رسد، جزء مواد سلطان‌زا گروه‌بندی شده و زیادی آن در انسان موجب بیماری‌های تهوع، استفراغ، انقباض شکم، سردرد، فشار خون، پوکی استخوان، آماس شش‌ها، نارسایی کلیه و کبد، بیماری‌های قلبی و زیادی فشار خون می‌شود (تراکم این عنصر در بدن انسان نخست باعث آسیب به کلیه‌ها و کبد می‌شود و البته به سایر اندام‌های بدن نیز صدمه می‌زند). این عنصر در جفت نگهداری شده و از انتقال روی و مس به جنین جلوگیری می‌کند. عنصر اخیر برای کارکرد مغز و رشد قوای عقلی لازم است. در مسمومیت حد بهواسطه‌ی اختلال در موازنی فسفر و کلسیم در مجاری ادراری، بیماری ایتای -ایتای که با درد در ناحیه‌ی شکم و پشت و مفاصل و استخوان‌ها، کوتاهی قده، سلطان‌زایی و ناباروری در انسان را نام برد (کریمیان، ۱۳۷۷؛ ملکوتی و همایی، ۱۳۸۳؛ ملکوتی و همکاران، ۱۳۷۹؛ and Schorr, 1997).

۳-۲-۲-میزان تجمع Cd در محصولات

کشاورزی:

برخی گزارش‌ها حاکی از انباست Cd در بذر گندم به ویژه در گندم دوروم به مقدار بیش از حد مجاز می‌باشد. طبق گزارش Jafarnezhadi (2008)، غلاظت Cd تجمع یافته در دانه‌های گندم دوروم در استان خوزستان بالغ بر ۰/۴۰.

بهینه‌ی کودی به ویژه استفاده از کودهای سوپر فسفات ساده، میکرووی فسفاتی، بیوفسفات طلایی محتوی روی و بیوگوگرد آلی که تماماً تولید داخل بوده و عاری از Cd نیز می‌باشند، رعایت شود. ج) در راستای هدفمند کردن یارانه‌ها، یارانه از کودهای نیتروژنی و فسفاتی حذف و به کودهای موثر بر افزایش عملکرد و بهبود کیفیت محصولات کشاورزی اختصاص یابد. د) رعایت اصول مصرف بهینه‌ی کودی، ه) عدم استفاده از پساب‌های شهری، ز) خرید گندم و سایر محصولات کشاورزی (در حد امکان) بر مبنای کمیت و کیفیت، انجام گیرد، و ی) استفاده از ارقامی که نسبت به جذب Cd کارآ نیستند، رایج گردد.

۶-۲-۲-روش‌های کاهش تجمع کادمیم در محصولات کشاورزی

روش‌های متعددی برای کاهش تجمع کادمیم وجود دارد که اهم آنها عبارتند از اصلاح زنتیکی گیاهان، مصرف بهینه‌ی کود و زیست پالایی (یکی از راههای اساسی برای کاهش غلظت آلاینده‌ها در محصولات کشاورزی رعایت اصول مصرف بهینه کودی می‌باشد). با اعمال روش‌های زیر می‌توان از تجمع Cd در دانه‌ی گندم و سایر محصولات کشاورزی حتی الامکان ممانعت نمود: (الف) از ورود کودهای فسفاتی و یا خاک‌فسفات محتوی بیش از ۲۵ میلی‌گرم در کیلوگرم Cd و یا سرب اکیداً جلوگیری شود. ب) مصرف

جدول ۳- حد مجاز غلظت نیترات در برخی از محصولات سبزی و صیفی

نوع محصول	میزان نیتروژن نیتراتی (mg/kg FW)	نوع محصول	میزان نیتروژن نیتراتی (mg/kg FW)
ترچه	500	گشنیز	1500
کاهو	500	جهفری	1000
شاهی	250	خیار	1500
اسفناج	250	پیازچه	1000
ریحان	50	سیب‌زمینی و پیاز	500
تره	50	گوجه‌فرنگی	500

جدول ۴- دامنه‌ی تغییرات غلظت کادمیم (Cd) در دانه‌ی گندم در مزارع گندم استان خوزستان (جهفرنژادی، ۱۳۸۷)*.

میزان گندم در استان خوزستان	غلظت کادمیم با روش ICP	میزان گندم در استان خوزستان	غلظت کادمیم با روش کوره گرافیات	میزان گندم در استان خوزستان	غلظت کادمیم با روش ICP	میزان گندم در استان خوزستان	غلظت کادمیم با روش کوره گرافیات
شوش ۱	0.38	0.42	رامهرمز	0.44	0.45	شوش ۱	0.45
شوش ۲	0.34	0.24	هفتگل ۱	0.36	0.48	شوش ۲	0.48
گتوند	0.37	0.16	هفتگل ۲	0.37	0.54	گتوند	0.54
دشت ۱	0.35	0.49	باغملک ۱	0.38	0.45	دشت ۱	0.45
دشت ۲	0.36	0.40	باغملک ۲	0.49	0.40	دشت ۲	0.40
میانگین	0.38	0.41	میانگین	0.38	0.41	میانگین	0.41

*- توجه حد مجاز جهانی برای غلظت کادمیم در دانه‌ی گندم ۰/۱۰ میلی‌گرم در کیلوگرم بر مبنای وزن خشک می‌باشد.

صرف نان سبوس دار غنی شده با نسبت مولی اسید فیتیک به روی (PA/Zn) کمتر از ۲۵ به سهولت می‌توان رتبه‌ی بهداشتی جامعه را از رقم ۱۲۳ به ۲ ارتقاء داد.

- افزایش کارایی مصرف کودها و همگانی کردن مصرف بهینه‌ی کود در کشور.
- در حال حاضر یارانه‌ها عمدتاً به دو نوع کود، یعنی کودهای نیتروژنی و فسفاتی پرداخت می‌شود. پرداخت چنین یارانه‌ی سنگینی به این دو کود (در حال حاضر قیمت هر کیلوگرم اوره و سوپر فسفات تریپل حدود ۶۰۰ ریال ولی سولفات روی بالغ بر ۶۰۰۰ ریال می‌باشد) باعث شده که تولید کنندگان بخش کشاورزی در کشور، چندان رغبتی به استفاده از دیگر کودها، به ویژه کودهای زیستی، آلی و ریزمغذی نداشته باشند. حال آنکه مصرف کودهای اخیر افزون بر سازگار بودن با محیط زیست، نقش بسیار مثبتی بر سلامتی انسان دارد. بنابراین، در مقطع کنونی مدیریت علمی تولید و مصرف انواع کودها امری اجتناب‌ناپذیر است.

- تاکید بر تصویب آیین نامه‌ی ضوابط ب ماده‌ی ۶۱ قانون برنامه‌ی چهارم توسعه، که امید است در راستای تولید محصولات سالم و غنی شده تحقق یابد. به موجب این قانون، مقرر بود که حداقل ۱۰ درصد از کودهای مصرفی کشور را کودهای زیستی تشکیل دهند، که متأسفانه به رغم گذشت ۸ سال، این آیین نامه هنوز به تصویب نرسیده است. بدیهی است با رعایت اصول مصرف بهینه‌ی کودی در مزارع و باغها، افزون بر افزایش ۲۵ درصدی عملکرد، کیفیت محصولات کشاورزی ارتقای خواهد یافت. از تولید کودهای شیمیایی و بیولوژیک در داخل کشور حمایت عملی شود.

- غنی سازی محصولات کشاورزی برای افزایش سطح سلامت جامعه در عمل اجرا شود. در برنامه‌ی پنجم توسعه، به جای توجه به تامین کالری روزانه، سیر

پیشنهادها (چه باید کرد؟)

در جمع بندی می‌توان چنین بیان نمود که رابطه‌ی تنگاتنگ و مشبی بین مصرف بهینه‌ی کود و تولید پایدار وجود دارد و لذا لازم است این اصل مهم در تامین مقدار، زمان استفاده و نوع مناسب کودها در تولید پایدار به جد در عمل رعایت شود:

- برای تحقق پایداری حاصلخیزی خاک و مصرف بهینه‌ی کود، از هم اکنون بایستی تدبیری اندیشه‌یده شود که از آن جمله می‌توان تدوین سیاست ملی خاک، نهایی نمودن قانون جامع خاک، قانون جامع کود، جایگاه تولید و مصرف کودهای زیستی، اتخاذ استراتژی‌های کشاورزی مناسب با مناطق اگرواکولوژیکی و استقرار شبکه‌ی پایش کیفیت خاک، اولویت به مدیریت تلفیقی حاصلخیزی خاک و تغذیه‌ی گیاه و تغییر نگرش‌های تک بعدی به جامع‌نگر، رهیافت مشارکتی و نیز ممانعت جدی از سوزاندن بقایای گیاهی در مزارع و باغها از طریق اعمال یارانه‌ی تشویقی.

- در حال حاضر، پس از تامین آب مورد نیاز گیاهان، مصرف بهینه‌ی کود مؤثرترین، سریع‌ترین، سهل‌الوصول‌ترین، و از نظر اقتصادی قابل توجیه‌ترین راه تحقق افزایش عملکرد هکتاری (کمی-کیفی) محصولات کشاورزی، و ارتقای سطح بهداشت تغذیه‌ی جامعه می‌باشد. افزایش تولیدات کشاورزی در جهان طی چهار دهه‌ی گذشته، پس از بارش، عمدتاً مرهون مصرف کودها بوده است. در کشورهایی که مصرف کود در آنها مشابه ایران غیر متعادل است، افزایش عملکرد هکتاری ۳۳ درصد، لکن در کشورهایی که مصرف کود در آنها بهینه است، این رقم ۶۰ درصد می‌باشد.

- به تقدیمه بهینه‌ی گیاهی که راهکار حل مشکل گرسنگی سلولی است توجه اساسی شود. با تغییر سیاست و تحقق امر غنی سازی از مزرعه و

روی و بیوگردد آلی رعایت شود (در حال حاضر سالانه در حدود ۴ میلیون تن کود در کشور مصرف می‌گردد که مدیریت آنها علمی نمی‌باشد).

- با توجه به رابطه‌ی تنگانگ و مثبتی که بین مصرف بهینه‌ی کودی، تولید پایدار و ارتقای رتبه‌ی بهداشتی جامعه وجود دارد، شایسته است که این اصل مهم برای تعیین مقدار، زمان استفاده و نوع مناسب کودها، به منظور دستیابی به تولید پایدار به طور جدی رعایت شود.

کردن سلول‌های گرسنه‌ی جامعه را از طریق غنی‌سازی محصولات کشاورزی، هدفمند نمودن یارانه‌ی کودها و خرید محصولات کشاورزی به ویژه گندم بر مبنای کیفیت مدنظر قرار دهند.

- از ورود کودهای فسفاتی و یا خاک‌فسفات محتوی بیش از ۲۵ میلی‌گرم در کیلوگرم Cd و یا سرب اکیداً جلوگیری شود و مصرف بهینه‌ی کودی به ویژه استفاده از کودهای نیتروژنی به صورت تقسیط، کودهای فسفاتی تولید داخل مانند سوپر فسفات ساده، میکروبی فسفاتی، بیوفسفات طلایی محتوی

References

منابع مورد استفاده

- ۱-ابراهیمی، س، ح. ع. بهرامی و مج. ملکوتی. ۱۳۸۴. نقش مواد آلی در اصلاح خصوصیات شیمیایی و بیولوژیکی خاک‌های آهکی کشور. نشریه‌های فنی شماره ۳۰۲، ۴۰۱، ۴۰۴، ۴۴۸ و ۴۴۹. مؤسسه تحقیقات خاک و آب، انتشارات سنا. تهران، ایران.
- ۲-بای بوردی، م. ۱۳۸۵. مدیریت پایدار خاک در کشاورزی و محیط زیست. مجموعه مقالات همایش خاک، محیط زیست و توسعه پایدار. صفحات ۷ الی ۹. دانشکده مهندسی آب و خاک، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران. کرج، ایران.
- ۳-بلایی، م. ۱۳۸۲. امنیت جهانی غذا و نقش حاصلخیزی پایدار خاک در آن. گزارش مأموریت از کنفرانس کود سازمان کشاورزی و خواربار جهانی. ۰۰. صفحه، رم، ایتالیا.
- ۴-بی‌نام. ۱۳۸۲. خلاصه مقالات نخستین همایش کشاورزی و توسعه ملی. حوزه معاونت برنامه ریزی و اقتصادی وزارت جهاد کشاورزی. تهران. ایران
- ۵-ثوابی، غ.ر.، م. معزاردلان و مج. ملکوتی. ۱۳۸۱. اثر مصرف توام کادمیوم و روی در خاک آهکی بر پاسخ‌های گیاه گندم. مجله علوم کشاورزی ایران. جلد ۳۳. صفحات ۳۳۲ الی ۳۴۱.
- ۶-جعفرنژادی، ع.ر. ۱۳۸۷. مدل‌سازی روند انباشت Cd در مزارع گندم. پروپوزال رساله دکتری گروه خاک-شناسی دانشگاه کشاورزی تربیت مدرس. تهران. ایران.
- ۷-چراتی‌آرائی، ع. ۱۳۸۰. بررسی تاثیر روی و کادمیوم بر رشد و ترکیب شیمیایی برنج. پایان نامه دکتری گروه خاک‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی. تهران، ایران.
- ۸-خانی، م.ر.، مج. ملکوتی و م. شریعت. ۱۳۷۸. بررسی تغییرات فسفر با کادمیوم در خاک‌های شالیزاری شمال کشور. نشریه علمی پژوهشی مؤسسه تحقیقات خاک و آب، جلد ۱۲، شماره ۹. صفحات ۱۲ الی ۱۸.
- ۹-خانی، م.ر.، مج. ملکوتی و م. شریعت. ۱۳۷۹. بررسی تغییرات کادمیوم در خاک‌های شالیزاری و برنج در شمال کشور. نشریه علمی پژوهشی مؤسسه تحقیقات خاک و آب. جلد ۱۲. صفحات ۱۲ الی ۲۶.
- ۱۰- خداوردی‌لو، ح. ۱۳۸۵. مدل‌سازی پالایش سبز خاک‌های آلوده به کادمیوم و سرب. پایان نامه دکتری گروه خاک‌شناسی دانشگاه کشاورزی تربیت مدرس. ۱۳۱ صفحه. تهران، ایران.
- ۱۱- رجبزاده، ف. ۱۳۸۳. بررسی تجمع غلظت آلاینده نیترات در برخی سبزی‌های خوراکی، سیب‌زمینی و پیاز در میدیان تهران. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی. واحد علوم و تحقیقات. تهران، ایران.
- ۱۲- شهریاری، ح.ع. ایران رتبه ۱۲۳ جهانی را در بین ۱۹۲ کشور دنیا در تامین سلامت مردم دارد. مصاحبه با خبرگزاری فارس در روز چهارشنبه مورخ ۲۲ آبان ۱۳۸۷. تهران، ایران.
- ۱۳- قاسمی، ح. ۱۳۸۲. امنیت غذا و تغذیه و چالش‌های آینده در کشور. نخستین همایش کشاورزی و توسعه ملی. وزارت جهاد کشاورزی. تهران، ایران.

- ۱۴- قهرمانی، ر. ۱۳۸۷. بررسی شدت آلودگی خاک‌های جنوب تهران به Cd و میزان جذب آن توسط اسفناج. پایان‌نامه کارشناسی ارشد گروه خاک‌شناسی دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس. ایران.
- ۱۵- کریمیان، ن. ۱۳۷۷. پیامدهای زیاده‌روی در مصرف کودهای فسفاتی. مجله علوم خاک و آب. جلد ۱۲. صفحات ۱ الی ۱۴.
- ۱۶- گلچین، ا. و س. شفیعی. ۱۳۸۵. بررسی تأثیر کارخانجات سرب و روی زنجان بر آلودگی محصولات زراعی و باگی به فلزات سنگین. مجموعه مقالات همایش خاک، محیط زیست و توسعه پایدار. صفحات ۲۱ الی ۲۲. دانشکده مهندسی آب و خاک پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران. کرج، ایران.
- ۱۷- ملکوتی، م.ج. ۱۳۷۵. کشاورزی پایدار و افزایش عملکرد با بهینه سازی مصرف کود در ایران. انتشارات معاونت آموزش و تجهیز نیروی انسانی- وزارت کشاورزی، ۲۷۹ صفحه. کرج، ایران.
- ۱۸- ملکوتی، م.ج. ۱۳۷۹. کنترل غلظت نیترات در سیب‌زمینی، پیاز و سبزی‌ها، ضرورتی انکارناپذیر در حفظ سلامتی جامعه (یادداشت فنی). نشریه علمی و پژوهشی مؤسسه تحقیقات خاک و آب: ویژه نامه کشاورزی پایدار. جلد ۱۲. شماره ۹. صفحات ۱ الی ۵.
- ۱۹- ملکوتی، م.ج. ۱۳۸۱. بررسی اثر کودهای ازتی در تجمع نیترات در سبزی‌های مزارع کشور. گزارش نهایی. سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی. تهران، ایران.
- ۲۰- ملکوتی، م.ج. ۱۳۸۲. غنی‌سازی محصولات کشاورزی ضرورتی انکارناپذیر در افزایش عملکرد و ارتقاء سطح سلامت جامعه. نشریه فنی شماره ۳۲۲. نشر آموزش کشاورزی معاونت تات وزارت جهاد کشاورزی. کرج، ایران.
- ۲۱- ملکوتی، م.ج. ۱۳۸۵. خاک، کیفیت مواد غذایی و سلامت جامعه. مجموعه مقالات همایش خاک، محیط زیست و توسعه پایدار. صفحات ۱۰ الی ۱۸. پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران. کرج، ایران.
- ۲۲- ملکوتی، م.ج. ۱۳۸۶. مصرف بهینه کود موثرترین گام در تولید پایدار و حل مشکل گرسنگی سلولی جامعه. پنجمین هم‌اندیشی و میزگرد انجمن علمی کشاورزی بوم شناختی ایران. پژوهشکده علوم محیطی دانشگاه شهید بهشتی. تهران، ایران.
- ۲۳- ملکوتی، م.ج. ۱۳۸۶. غنی‌سازی محصولات کشاورزی ضرورتی برای حل مشکل گرسنگی سلولی جامعه. دهمین کنگره علوم خاک ایران. پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران. کرج، ایران.
- ۲۴- ملکوتی، م.ج. ۱۳۸۷. ارتقاء کیفی نان‌های مصرف استان خراسان جنوبی از طریق غنی‌سازی گندم در مزرعه «از مزرعه تا سفره». طرح ملی برای اجرا در استان خراسان جنوبی. بیرجند، ایران.
- ۲۵- ملکوتی، م.ج. ۱۳۸۷. افزایش ارتقاء سطح سلامت جامعه از طریق تولید محصولات کشاورزی سالم. اولین همایش ملی فناوری‌های نوین در کشاورزی و منابع طبیعی- دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت. ایران.
- ۲۶- ملکوتی، م.ج. و م. همایی. ۱۳۸۳. حاصلخیزی خاک‌های مناطق خشک و نیمه خشک (مشکلات و راه حل‌ها). چاپ دوم با بازنگری کامل. انتشارات دانشگاه تربیت مدرس، ۴۸۲ صفحه. تهران، ایران.

- ۲۷- ملکوتی، م.ج، م. نفیسی و ب. متشرع زاده. ۱۳۸۰. عزم ملی برای تولید کود در داخل کشور گامی ارزنده بسوی خودکفایی و دستیابی به کشاورزی پایدار. سازمان تات وزارت جهاد کشاورزی. نشر آموزش کشاورزی، ۵۵۰ صفحه. کرج، ایران.
- ۲۸- ملکوتی، م.ج، ا. بایبوردی و س.ج. طباطبایی. ۱۳۸۳. مصرف بهینه کود گامی موثر در افزایش عملکرد و بهبود کیفیت و کاهش آلاینده‌ها در محصولات سبزی و صیفی و ارتقاء سطح سلامت جامعه. نشر علوم کشاورزی کاربرد. دفتر سبزی و صیفی معاونت زراعت. وزارت جهاد کشاورزی، ۳۳۸ صفحه. تهران، ایران.
- ۲۹- ملکوتی، م.ج، ع. کلانتری و ا. ملکوتی. ۱۳۸۴. لزوم تغییر نگرش از تامین کالاری روزانه به حل مشکل گرسنگی سلولی در سبد غذایی جامعه. نشریه‌های فنی شماره ۴۰۸ و ۴۴۴. موسسه تحقیقات خاک و آب. انتشارات سنا. تهران، ایران.
- ۳۰- ملکوتی، م.ج، پ. کشاورز و ن. کریمیان. ۱۳۸۷. روش جامع تشخیص و توصیه بهینه کود برای کشاورزی پایدار «چاپ هفتم با بازنگری کامل». انتشارات دانشگاه تربیت مدرس. شماره ۱۰۲ ۷۵۵ صفحه. ایران.
- ۳۱- ملکوتی، م.ج، ا. بغوری، ا. گلچین و م.ر. خانی. ۱۳۷۹. کنترل کیفی کودهای فسفاتی ضرورتی انکارناپذیر در راستای نیل به کشاورزی پایدار نشریه علمی پژوهشی مؤسسه تحقیقات خاک و آب، جلد ۱۲. صفحات ۶ الی ۱۱.
- ۳۲- ملکوتی، م.ج، ا. ملکوتی، ع. بایبوردی و ع. خامسی. ۱۳۸۴. روی (Zn) عنصری فراموش شده در چرخه حیات گیاه، دام و انسان «چاپ هشتم». نشریه فنی شماره ۴۷۵. انتشارات سنا. تهران، ایران.
- ۳۳- ملکوتی، ا. س. عاکف، م.ج. ملکوتی و ا. بایبوردی. ۱۳۸۵. اثر غنی‌سازی آرد با سولفات روی و سولفات آهن بر غلظت روی و آهن سرم در افراد مؤسسات مقدم مرصد. مجله پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی تبریز. جلد ۲۸. صفحات ۱۱۵ الی ۱۱۹.
- 34- Cakmak, I. 2008. Enrichment of cereal grains with zinc: Agronomic or genetic biofortification? *Plant and Soil.* 302: 1-17.
- 35- Cherati, A. and M.J. Malakouti. 2006. Effect of zinc and cadmium concentrations on the rates of their absorption by rice. pp. 550-551. Proceedings of the 18th World Congress of Soil Science: Frontiers of Soil science Technology and the Information Age. Philadelphia, Pennsylvania, USA.
- 36- Erdal, I., B.Torun, S. Karanlik, H. EKIS, and I. Cakmak. 1998. Determination of zinc and phytic acid and bioavailability of zinc in wheats grown in Turkey. The First National Zinc Congress. Ankara, Turkey.
- 37- Gibson, R.S. 1998. Inadequate intakes of zinc in developing countries. Practical household strategies to reduce risk of deficiency. www.zinc.world.org.health.
- 38- Graham, R.D, R.M, Welch, and H.E. Bouis. 2000. Addressing micronutrient malnutrition through enhancing the nutritional quality of staple foods: Principles, perspectives and knowledge gaps. *Advances in Agron.* 70: 77-161.

- 39- Grusak, M.A. and D. DellaPenna. 1999. Improving the nutrient composition of plants to enhance human nutrition and health. *Annu. Rev. Plant Physiol. Plant Mol. Biol.* 50: 133-61.
- 40- Heffer, P. 2008. Assessment of fertilizer use by crop at the global level. International Fertilizer Industry Association. rue Marbeuf, Paris, France. www. Fertilizer.org. 5p.
- 41- IFA. 2007. Fertilizers and Agriculture. International Fertilizer Industry Association. rue Marbeuf, Paris, France. www. Fertilizer.org.
- 42- Lin, J., and M. Schorr. 1997. Challenge for the phosphate industry: Cd removal. *Phosphorus and Potassium.* 208: 27-31.
- 43- Malakouti, M.J. 2007. Zinc is a neglected element in the life cycle of plants: A review. *Middle Eastern and Russian Journal of Plant Science and Biotechnology.* 1: 1-12.
- 44- Malakouti, M.J. 2008. Effect of micronutrients in ensuring efficient use of macronutrients. *Turk. J. Agric. For.* 32: 215-220.
- 45- Malakouti, M.J. 2008. Fertilizer productivity in Iran. A report prepared by the request of private sector (NGO). Pp. 25. Tehran, Iran.
- 46- Malakouti, M.J., and A. Bybordi. 2006. Interaction between potassium (K) and zinc (Zn) on the yield and quality of tuber vegetables. International Symposium on Balanced Fertilization for Sustainability of Crop Productivity. Ludhiana, India.
- 47- Malakouti, M.J., A. Majidi, A. Bybordi, and A. Salari. 2007. The role of zinc on the reduction of PA/Zn molar ratio in wheat grains and human health. Zinc Crops Conference. Turkey.
- 48- Malakouti, M.J., Sh. Ladan, and S.J. Tabatabaei. 2009. Nitrate in the edible parts of vegetables in Iran: Origin, safety and toxicity limits. In: Shahid Umar and et al. (Eds). Nitrate in leafy vegetables: Toxicity and safety measures (in press).
- 49- Malakouti, M.J., A. Bybordi, M. Lotfollahi, A.A. Shahabi, K. Siavoshi, R. Vakil, J. Ghaderi, J. Shahabifar, A. Majidi, A.R. Jafarnajadi, F. Dehghani, M.H. Keshavarz, M. Ghasemzadeh, R. Ghanbarpour, M. Dashadi, M. Babaakbari, and N. Zaynalifard. 2008. Comparison of complete and sulfur coated urea fertilizers with pre-plant urea in increasing grain yield and nitrogen use efficiency in wheat. *Journal of Agricultural Science and Technology.* 10: 173-183.
- 50- Mayer, J.E., H.P. Wolfgang, and P. Beyer. 2008. Biofortified crops to alleviate micronutrient malnutrition. *Current Opinion in Plant Biology.* 11: 166-170.
- 51- Oliver, M.A. 1997. Soil and human health: A Review. *Eur. J. Soil Sci.* 48: 573-92.
- 52- Sadighi, J., R. Sheikholeslham, K. Mohammad, H. Pouraram, Z. Abdollahi, K. Samadpour, F. Kolahdooz and M. Naghavi. 2009. Flour fortification with iron: a mid-term evaluation. Public Health.
- 53- Sanchez, P.A. and M.S. Swaminathan. 2005. Hunger in Africa: The link between unhealthy people and unhealthy soils. *Lancet.* 365: 442-444.
- 54- Timothy, J. and P.B. Eyzaguirre. 2007. Biofortification, biodiversity and diet: A search for complementary applications against poverty and malnutrition. *Food Policy.* 32: 1-24.

- 55- Welch, R.M. 2003. Farming for nutritious foods: Agricultural technologies for improved human health. IFA-FAO Agricultural Conference on Global Food Security and the Role of Sustainable Fertilization. Rome, Italy.
- 56- Welch, R.M. 2009. Breeding strategies for biofortified staple plant foods to reduce micronutrient malnutrition globally. Symposium of Plant Breeding: A New Tool for Fighting Micronutrient Malnutrition. American Society for Nutritional Sciences. Washington, DC. USA.

Archive of SID

SID

بلاگ مرکز اطلاعات علمی

کارگاه‌های آموزشی

سرویس ترجمه تخصصی

فیلم‌های آموزشی

کارگاه‌ها و فیلم‌های آموزشی مرکز اطلاعات علمی

آشنایی با پایگاه‌های اطلاعات علمی بین‌المللی و ترقیاتی جستجو
 کارگاه آموزشی

کاربرد نرم افزار SPSS در پژوهش
 کارگاه آموزشی

برپویزی نویسی
 کارگاه آموزشی

کاربرد نرم افزار End Note در استنادهای مقالات و متون علمی
 کارگاه آموزشی

صدور گواهینامه نمایه مقالات نویسنده‌گان در SID